

שְׂמֵעָתִי מִדְּבַר יְהוָה (משלי ד. ב.)
 זו תורת הנגלה, ומפנה היה מקום
 לחשב ש'נתתי לכם, שזהו 'לכם' ולשפת
 מנותן התורה, מתפשים התרים ושואלים
 קשיות. אָמֵם 'תורה' בשלוקמים
 פנימיות התורה מאמינים בהשגחה
 פרטית, וְאֵז יָאֵל תְּצוּבֵי אֵין אָנְתֵנו
 צוּבָיִם (ספר הדינים ספר כסוד 128)

שְׂמֵעָתִי מִדְּבַר יְהוָה (משלי ד. ב.) באור
 ש"ס ילא גלו ישראל עד
 שקפרו בה' ויבדדו וכו', ובאור ש"ס
 (ברכות לד:) 'אין בין עולם הזה לימות
 המשיח אלא שעבוד מלכות בלבד' וכו'.
 דאמר בש"ס (ערכין טו:) 'מי שעברו עליו
 ארבעים יום בלא יסורין קבל עולמו וכו'
 היכי דמי יסורין המושיט ידו לארבעי
 וכו'. והקשה הא 'אין יסורין בלא עונ'!
 וכי סלקא דעתא שיה נחשב לכפרת עון:
 ובאור פי' צדיק באמתו יחיה' (חכמה ב.)
 ה. כי המאמין בהשגחה פרטית
 של ה' יתברך יודע בו כי כל מארעות
 של האדם הוא מפניו יתברך. הן דבר קטן
 או גדול הכל הוא בדין 'אזני' דינא
 דמלכותא שמאי, והוא לסבת חטאו,
 ומי מתחרט ומלא חרדה ופחד ה', מי
 מתחיל לו, מאתר שהוא מאמין וחוזר בו
 ומדבק מחשבתו בו יתברך. לכה גם
 המושיט ידו וכו', אתר שהוא מאמין
 שיה לסבת חטאו ומתחרט נחשב
 לכפרת עון:
 (טלוחם יעק יוסף פרי יעל ד"ס מסוק וטק)

שְׂמֵעָתִי מִשָּׁל מִן הַבַּעַל שֵׁם טוֹב
 ודעה, בשבא לאדם יסורין
 וחשב אב שיש לו פן קטן ומשנה
 מלבדו שיה כרי להבעית את בנו ומשיל
 עליו פחד, וכשהפן יודע ומבין שהוא
 אביו וקורא לו אבי, נחמלא נחמיה עליה,
 ומפשיט מלבדו שיה הורים ומראה עצמו
 לפניו בנו ונתבשל הצער. וכן לאדם בשבא
 לו איה צער חס ושלום, אם מבין בדעתו
 שאין בלערו יתברך, והוא המפחידו
 בצער זה לראות אם יהיה לו דעת לקרא
 אל ה'. אז נתבשל הצער, אבל בשאין לו
 דעת שהכל הוא מאת יתברך, ומבקש
 רפואה ופעלות נשמיות להציל מצער זה,
 אז חס ושלום ושאך בצער:
 (מרת לייט מר' מאט ד"ס ל"י כ טס)

שְׂמֵעָתִי מִדְּבַר יְהוָה (משלי ד. ב.)
 אדם השלם אם יודע לו
 איה בטול תורה ותפלה, יש לו להבין
 שגם זה הוא ידו יתברך שיהיה אותו כרי
 שיתקרב יותר, בסוד שמאלו סתת
 לראשי ימינו תחבקני וכו' (שה"ש ב. ו.)
 ודבר פי חכם חן ש"ס:

(טלוחם יעק יוסף פרי יעל ד"ס וטק וטק)

וְלִי נְרָאָה לִפִּי מֵהַשְׂקֵלִי מִדְּבַר־יְהוָה
 ותכרי איה יתנהג במדת חממים עם
 כל אדם, וגם שרואה באיה אדם שום
 דבר מלצר, יפן לב שגם שם שורה שמו
 יתברך דלית אתר פוגי מנה"ש, ועל
 פתחו הוא לטובתו שיש בו גם פן שמן
 מנה, ופן לב לשוב, וכאשר יכרתי
 בקנטרים אחרון בשם מרנו הרב רבי
 נחמן [מהרודונקא] כגון שבא לו
 בטול על ידי שום אדם בתורה או
 בתפלה, יפן לב שהוא לטובתו, או שלא
 היה מתפלל ולומר כראוי, או שיהפך
 אחרת וכיוצא בזה שיקבל לטובה, ואז
 ימצא שבאמת הוא טובתו, וזהו שכתוב
 'שיתתי ה' לנגדי תמיד':
 (טלוחם יעק יוסף פרי יעל ד"ס וטק וטק וטק)

וְלִי נְרָאָה לִפִּי מֵהַשְׂקֵלִי מִדְּבַר־יְהוָה
 וישרא אתם קול עלה נדף' (ויקרא טו. לד.)
 שמעתי מפה קרוש ישראל
 הצדיק המפסק מרנו הרב אורי זהיה
 מספר שליטתו כמדת שאמר זה בשם
 הבעל שם טוב וזהה שיה הפסוק קאי
 על העוסקין בתורה שלא לשמה, ובקנט
 לקנטר דנח לו שלא נברא וכמבאר
 בתוספות דפסחים פרק מקום שנהגו ו:
 דה וטק) עין ש"ס. להארת אנשים
 ודף קול עלה נדף' הוא לשון דף,
 הנה שנהג נמרא ודף אותם, ר'עלה'
 הוא כפשוטו: (מה מוסק (מלכות מרדכי)
 מר' ברוך ר"ס מסוק וטק)

יש עוד כלל אתר גדול, שצריך לדבק
 עצמו דהינו פנימיות התורה
 והשגחה, לקשר מחשבתו ונשמתו אל
 שרש התורה והמצוה אשר עושה,
 דאם לא כן עושה חס ושלום קצון ופרוד
 בנשיות, וכאשר קבלתי ממורי הבעל
 שם טוב ש"ס:
 (ס מרת יוסף פרי יעל ד"ס וטק וטק)